

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 466/2001, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2001, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Komission direktiivi 2001/22/EY, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2001, näytteenotto- ja määrittämenetelmistä elintarvikkeissa olevien lyijyn, kadmiumin, elohopean ja 3-MCPD:n enimmäismäärien virallista tarkastusta varten** ⁽¹⁾ 14

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2001/182/EY:

- ★ **komission päätös, tehty 8 päivänä maaliskuuta 2001, kalastustuotteiden elohopeapitoisuuden määrittämenetelmistä, näytteenottosuunnitelmista ja hyväksyttävistä tasoista annetun päätöksen 93/351/ETY kumoamisesta** ⁽¹⁾ (tiedoksianto numerolla K(2001) 672) 22

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 466/2001,**annettu 8 päivänä maaliskuuta 2001,****tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93⁽¹⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

on kuullut elintarvikealan tiedekomiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 315/93 säädetään, että tiettyjä elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevat enimmäismäärät on vahvistettava kansanterveyden suojelemiseksi. Nämä enimmäismäärät on otettava käyttöön yhteisön luettelona, joka ei ole tyhjentävä ja joka voi sisältää raja-arvot samalle vieraalle aineelle eri elintarvikkeissa. Sovellettaisiin näytteenotto- ja määrittämissuunnitelmiin voidaan viitata.
- (2) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 31 päivänä tammi-kuuta 1997 annettua komission asetusta (EY) N:o 194/97⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1566/99⁽³⁾, on muutettu merkittäväällä tavalla useita kertoja. Koska muutoksia on tehtävä lisää, asetus olisi selvyiden vuoksi laadittava uudelleen.
- (3) Kansanterveyden suojelemiseksi on olennaisen tärkeää pitää vieraiden aineiden pitoisuudet toksikologisesti hy-

väksyttävillä tasoilla. Jotta voidaan saavuttaa korkeampi terveyden suojan taso varsinkin erityisen alttiiden väestöryhmien osalta, vieraiden aineiden esiintymistä on vähennettävä voimakkaammin aina, kun se on mahdollista hyvien tuotantotapojen ja hyvän maatalouskäytännön avulla.

- (4) Kun otetaan huomioon tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismääriä koskevat jäsenvaltioiden lainsäädännön väliset erot ja niistä mahdollisesti johtuvat kilpailun vääristymät, yhteisön toimenpiteet ovat tarpeen takaamaan markkinoiden yhtenäisyys suhteellisuusperiaatetta noudattaen.
- (5) Jäsenvaltioiden on toteutettava soveltuvat elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevat valvontatoimenpiteet.
- (6) Toistaiseksi yhteisön lainsäädännössä ei vahvisteta vieraiden aineiden enimmäismääriä imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettuja elintarvikkeita varten; näistä elintarvikkeista säädetään komission direktiivissä 91/321/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/50/ETY⁽⁵⁾, ja komission direktiivillä 96/5/EY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/39/EY⁽⁷⁾. Sen jälkeen, kun elintarvikealan tiedekomiteaa on kuultu asiasta, näitä elintarvikkeita koskevat enimmäismäärät olisi vahvistettava mahdollisimman pian. Siihen asti tässä asetuksessa vahvistettuja määriä pitäisi soveltaa myös imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettuihin elintarvikkeisiin, ellei kansallisessa lainsäädännössä ole vahvistettu tiukempia raja-arvoja.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.1997, s. 48.⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 17.⁽⁴⁾ EYVL L 175, 4.7.1991, s. 35.⁽⁵⁾ EYVL L 139, 2.6.1999, s. 29.⁽⁶⁾ EYVL L 49, 28.2.1996, s. 17.⁽⁷⁾ EYVL L 124, 18.5.1999, s. 8.

- (7) Useista aineosista koostuvien elintarvikkeiden tuotannossa käytettävien elintarvikkeiden ainesosien on noudatettava tässä asetuksessa vahvistettuja enimmäismääriä ennen kyseiseen koostettuun elintarvikkeeseen lisäämistä.
- (8) Vihannekset ovat ravinnosta saatavan nitraatin merkittävän lähde. Elintarvikealan tiedekomitea totesi 22 päivänä syyskuuta 1995 antamassaan lausunnossa, että nitraattien kokonaissaanti on yleensä reilusti alle hyväksyttävän päivittäisen saannin. Komitea suositteli kuitenkin ruoan ja veden kautta saatavien nitraattien vähentämiseen tähtävien toimenpiteiden jatkamista, koska nitraatit voivat muuttua nitriiteiksi ja nitrosamiineiksi, ja kehotti soveltamaan hyvää maatalouskäytäntöä mahdollisimman jotta varmistetaan niin alhaiset nitraattipitoisuudet kuin kohtuudella on mahdollista. Elintarvikealan tiedekomitea korosti, että vihannesten kulutusta olisi nitraattien esiintymisestä huolimatta lisättävä, koska vihannekset ovat ravitsemuksellisesti välttämättömiä ja niillä on tärkeä osa terveyden suojelussa.
- (9) Nitraattien lähteiden parempaan valvontaan tarkoitettujen erityiset toimenpiteet yhdessä hyvän maatalouskäytännön kanssa saattavat auttaa alentamaan vihannesten nitraattipitoisuuksia. Kuitenkin myös ilmasto-olosuhteet vaikuttavat tiettyjen vihannesten nitraattipitoisuuksiin. Tämän vuoksi vihanneksissa olevan nitraatin enimmäismääristä on säädettävä vuodenajan mukaan. Ilmasto-olosuhteet vaihtelevat suuresti yhteisön eri alueilla. Tämän vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava lupa sallia väliaikaisesti liitteessä I olevan I osan 1.1 ja 1.3 kohdassa vahvistettuja arvoja suurempia nitraattipitoisuuksia sisältävän, alueellaan tuotetun ja käytettäväksi tarkoitetun salaatin ja pinaatin saattaminen markkinoille sillä edellytyksellä, että pitoisuusmäärät ovat kansanterveydellisesti hyväksyttäviä.
- (10) Jäsenvaltioissa toimivien salaatin ja pinaatin tuottajien, joille on annettu edellä tarkoitettu lupa, on muutettava viljelymenetelmiään asteittain kansallisesti suositeltua hyvää maatalouskäytäntöä soveltaen siten, että siirtymäkauden lopussa noudatetaan yhteisön tasolla säädetyt enimmäispitoisuuksia. On toivottavaa, että yhteiset määrät saavutetaan mahdollisimman nopeasti.
- (11) Salaatin ja pinaatin osalta vahvistettuja enimmäismääriä olisi tarkistettava ja, jos mahdollista, pienennettävä ennen 1 päivää tammikuuta 2002. Uudelleentarkastelu perustuu jäsenvaltioiden toteuttamaan seurantaan ja hyvän maatalouskäytännön soveltamiseen; tarkoituksena on vahvistaa enimmäismäärät niin alhaisiksi kuin se kohtuudella on mahdollista.
- (12) Salaatin ja pinaatin nitraattitasojen seuranta toteutetaan ja hyvää maatalouskäytäntöä sovelletaan sellaisin keinoin, jotka ovat suhteessa toivottuun lopputulokseen ja saatuihin seurantatuloksiin ottaen erityisesti huomioon riskit ja saavutettu kokemus. Hyvän maatalouskäytännön soveltamista joissakin jäsenvaltioissa seurataan tiiviisti. Sen vuoksi on aiheellista, että jäsenvaltiot toimittavat vuosittain toteuttamansa valvonnan tulokset ja kertomuksen toteutetuista toimenpiteistä sekä nitraattipitoisuuksien vähentämiseen tähtävään hyvän maatalouskäytännön soveltamisessa saavutetusta edistymisestä ja että jäsenvaltioiden kanssa vaihdetaan mielipiteitä kyseisistä kertomuksista vuosittain.
- (13) Avomaalla kasvatetulle salaatile vahvistetaan alemmat pitoisuudet kuin kasvihuoneessa kasvatetulle salaatile, ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi avomaalla kasvatetun salaatin pitoisuuksia olisi sovellettava myös kasvihuoneessa kasvatettuun salaattiin, jos asianmukaiset merkinnät puuttuvat.
- (14) Aflatoksiinit ovat mykotoksiineja, joita eräät lämpimässä ja kosteassa kehittyvät *Aspergillus*-lajit tuottavat. Aflatoksiinit ovat perimää vaurioittavia ja syöpää aiheuttavia aineita, joita voi olla hyvin monissa elintarvikkeissa. Tällaisilla aineilla ei ole mitään kynnysarvoa, jota vähäisemmällä pitoisuuksilla ei olisi havaittu lainkaan haitallisia vaikutuksia. Tämän vuoksi ei voida vahvistaa siedettävää päiväannosta. Tämänhetkisten tieteellisten ja teknisten tietojen enempää kuin tuotanto- ja varastointitapojen parantamisenkaan avulla ei ole mahdollista poistaa täysin näiden homesienten kehittymistä ja sen myötä aflatoksiinien esiintymistä elintarvikkeissa. Raja-arvot olisi sen vuoksi vahvistettava mahdollisimman alhaisiksi.
- (15) Homesienten kehittymistä vähentäviä tuotannon, sadonkorjuun ja varastoinnin parantamiseen tähtäviä toimenpiteitä on kannustettava. Aflatoksiinien ryhmään kuuluu erilaisia yhdisteitä, joiden myrkyllisyys ja määrät elintarvikkeissa vaihtelevat. Aflatoksiini B1 on ylivoimaisesti myrkyllisin yhdiste. Turvallisuuden vuoksi olisi rajoitettava sekä elintarvikkeissa olevien aflatoksiinien kokonaispitoisuutta (yhdisteet B1, B2, G1 ja G2) että aflatoksiini B1 -pitoisuutta. Aflatoksiini M1 on aflatoksiini B1:n aineenvaihduntatuote, jota esiintyy sellaisten eläinten maidossa ja maitovalmisteissa, jotka ovat nauttineet saastunutta ravintoa. Vaikka aflatoksiini M1:n katsotaankin olevan vähemmän vaarallinen perimää vaurioittava ja syöpää aiheuttava aine kuin aflatoksiini B1, sen esiintyminen ihmisravinnoksi ja erityisesti pikkulasten käyttöön tarkoitetussa maidossa ja maitovalmisteissa on ehdottomasti estettävä.

- (16) Maapähkinöiden, pähkinöiden ja kuivattujen hedelmien aflatoksiinipitoisuutta voidaan alentaa lajittelumenetelmien tai muiden fyysisten käsittelymenetelmien avulla. Kauppaan kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi olisi sen vuoksi sallittava korkeammat aflatoksiinipitoisuudet tuotteille, joita ei ole tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi eikä elintarvikkeiden ainesosiksi. Näissä tapauksissa aflatoksiinin enimmäismäärät on vahvistettu ottaen samalla huomioon edellä mainittujen käsittelyjen tiedossa olevat mahdolliset vaikutukset maapähkinöihin, pähkinöihin ja kuivattuihin hedelmiin sekä se, että käsittelyn jälkeen on noudatettava näille tuotteille vahvistettuja enimmäismääriä silloin, kun tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina. Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että lajittelumenetelmillä ja muilla fyysisillä käsittelyillä voitaisiin alentaa viljojen aflatoksiinitasoa. Näiden menetelmien todellisen tehokkuuden tutkimiseksi ja tarvittaessa omien erityisten enimmäismäärien vahvistamiseksi prosessoimattomille viljoille säädetään, että liitteessä I vahvistettuja yksinomaan suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettuja tai elintarvikkeiden ainesosina käytettäviä viljoja ja niistä tehtyjä valmisteita koskevia enimmäispitoisuuksia sovelletaan rajoitettu määräaika. Jos määrätyn ajan kuluttua ei ole käytettävissä tietoja, joiden avulla olisi perusteltua vahvistaa oma erityinen enimmäismäärä prosessoimattomille viljoille, niihinkin sovelletaan suoraan ihmisravinnoksi tarkoitetuille tai elintarvikkeiden ainesosina käytettäville viljoille ja niistä tehdyille valmisteille säädettyjä enimmäismääriä.
- (17) Jotta kyseisille tuotteille vahvistettujen erilaisten rajojen noudattamista voitaisiin tehokkaasti valvoa, asianmukaisella pakkausmerkinnällä olisi osoitettava tarkka käyttö-tarkoitus. Tuotteita, joiden aflatoksiinipitoisuudet ovat korkeampia kuin vahvistetut enimmäismäärät, ei saa luovuttaa markkinoille sellaisenaan, sekoittaa määräysten mukaisiin tuotteisiin eikä käyttää elintarvikkeiden ainesosina. Jäsenvaltiot voivat asetuksen (ETY) N:o 315/93 5 artiklan mukaisesti soveltaa tietyille elintarvikkeille vahvistamia aflatoksiinin enimmäismääriä siltä osin kuin niitä koskevia yhteisön säännöksiä ei ole annettu.
- (18) Lyijyn imeytyminen voi aiheuttaa vakavan kansanterveydellisen riskin. Lyijy voi aiheuttaa lasten aistien kehityksen ja älyllisen suorituskyvyn heikentymistä sekä aikuisten kohonneen verenpaineen sekä sydän- ja verisuonitautien lisääntymistä. Viimeisen vuosikymmenen aikana elintarvikkeiden lyijypitoisuudet laskivat merkittävästi; tämä johtui siitä, että tietoisuus lyijyn aiheuttamasta terveysongelmasta lisääntyi, lyijypäästöjä pyrittiin vähentämään päästöjen lähteisiin liittyvillä toimilla ja kemiallisen analyysin laadunvarmistusta parannettiin. Elintarvikealan tiedekomitea totesi 19 päivänä kesäkuuta 1992 antamassaan lausunnossa, että elintarvikkeissa olevan lyijyn keskimääräinen taso ei ole hälyttävä, mutta että seuraavaksi olisi toteutettava pitkän aikavälin toimia tavoitteena elintarvikkeiden keskimääräisen lyijytason laskeminen edelleen. Tämän vuoksi enimmäismäärien olisi oltava niin alhaiset kuin se on kohtuudella mahdollista.
- (19) Kadmium voi kerääntyä ihmisen elimistöön ja aiheuttaa munuaisten toimintahäiriöitä, luustovaurioita ja lisääntymiskyvyn heikkenemistä. Ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että kadmium aiheuttaa syöpää ihmiselle. Elintarvikealan tiedekomitea suositteli 2 päivänä kesäkuuta 1995 antamassaan lausunnossa, että kadmiumille altistumista ravinnon kautta tulisi pyrkiä vähentämään entistä voimakkaammin, koska elintarvikkeet ovat kadmiumin merkittävin lähde. Tämän vuoksi enimmäismäärät olisi vahvistettava niin alhaisiksi kuin se on kohtuudella mahdollista.
- (20) Metyylielohopea voi aiheuttaa muutoksia imeväisten aivojen kehitykseen, ja suurina määrinä se voi aiheuttaa hermostomuutoksia myös aikuisilla. Elohopeaa on lähinnä kalassa ja kalastustuotteissa. Kansanterveyden suojelemiseksi kalastustuotteiden elohopeapitoisuuden enimmäismäärät on vahvistettu komission päätöksessä 93/351/ETY⁽¹⁾. Avoimuuden vuoksi asianmukaiset kyseisessä päätöksessä vahvistetut toimenpiteet olisi siirrettävä tähän asetukseen ja ajantasaistettava. Tasot olisi vahvistettava niin alhaisiksi kuin se on kohtuudella mahdollista ottaen huomioon, että fysiologisten syiden vuoksi elohopea rikastuu tiettyjen lajien kudoksiin helpommin kuin toisten.
- (21) 3-monoklooripropaani-1,2-diolia (3-MCPD) syntyy elintarvikkeiden jalostuksen yhteydessä tietyissä olosuhteissa. Sitä voi muodostua lähinnä valmistettaessa hydrolysoitua kasviproteiinia (makua parantava elintarvikkeiden ainesosa), jota tuotetaan happohydrolyysillä (acid-HVP). Viime vuosina 3-MCPD:n pitoisuuksia mainitussa tuotteessa on onnistuttu oleellisesti vähentämään tuotantomenetelmiä mukauttamalla. Viime aikoina useat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet korkeista 3-MCPD-tasoista joissakin soijakastikenäytteissä. Jotta hyvien tuotantotapojen käyttö voidaan varmistaa ja kuluttajien terveyttä suojella, olisi vahvistettava 3-MCPD:n enimmäismäärät. Elintarvikealan tiedekomitea suositteli 16. joulukuuta 1994 antamassaan, 12. kesäkuuta 1997 vahvistamassaan lausunnossa, että 3-MCPD:tä tulisi pitää perimää vaurioittavana ja syöpää aiheuttavana aineena ja että elintarvikkeissa olevien 3-MCPD:n jäämien tulisi olla niin pieniä, että niitä ei saisi olla analyysimenetelmin havaittavissa. Viime aikoina toteutetuista toksikologista tutkimuksista käy ilmi, että kyseinen aine ei ole elävässä organismissa (*in vivo*) perimää vaurioittava ja syöpää aiheuttava.

(1) EYVL L 144, 16.6.1993, s. 23.

- (22) Liitteessä I vahvistetut 3-MCPD:n enimmäismäärät perustuvat elintarvikealan tiedekomitean lausuntoon. Elintarvikealan tiedekomitea arvioi uudelleen 3-MCPD:n toksisuuden uusien tutkimusten perusteella. Enimmäismäärien soveltuvuutta on tarkasteltava uudelleen heti kun elintarvikealan tiedekomitean uusi lausunto on käytettävissä. Jäsenvaltioita pyydetään tutkimaan 3-MCPD:n esiintymistä muissa elintarvikkeissa, jotta voidaan harkita tarvetta vahvistaa enimmäismäärät muille elintarvikkeille.
- (23) Kaikkia yhteisössä käyttöön otettuja enimmäismääriä olisi tarkistettava säännöllisin väliajoin tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehittymisen sekä tuotantotapojen ja maatalouskäytännön parannusten huomioon ottamiseksi siten, että tavoitteena on pitoisuuksien jatkuva lasku.
- (24) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän elintarvikekomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

- Liitteessä I tarkoitetuissa elintarvikkeissa ei saa markkinoille luovutettaessa olla suurempia vieraiden aineiden pitoisuuksia kuin kyseisessä liitteessä säädetään.
- Liitteessä I vahvistettuja enimmäismääriä sovelletaan mainittujen elintarvikkeiden syötäväksi tarkoitettuihin osiin.
- Sovellettavat näytteenotto- ja määritysmenetelmät on vahvistettu liitteessä I.

2 artikla

- Kuivattuihin, laimennettuihin, prosessoituihin tai useista ainesosista koostuviin valmisteisiin, joita ei ole mainittu 4 artiklan 1 kohdassa, sovelletaan liitteessä I säädettyä enimmäismäärää ottaen huomioon
 - kuivatus- tai laimennusprosesseista aiheutuvat vieraan aineen pitoisuuden muutokset;
 - prosessoimisesta aiheutuvat vieraan aineen pitoisuuden muutokset;
 - ainesosien suhteelliset osuudet valmisteessa;
 - analyttinen määritysraja.

Artiklan 1 kohtaa sovelletaan, jos kyseisille kuivatuille, laimennetuille, prosessoituille tai useista ainesosista koostuville valmisteille ei ole vahvistettu erityisiä enimmäismääriä.

2. Liitteessä I vahvistettuja enimmäismääriä sovelletaan myös imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettuihin elintarvikkeisiin, joista säädetään direktiivissä 91/321/ETY ja 96/5/EY, ellei kansallisessa lainsäädännössä ole vahvistettu tiukempia rajoja näille elintarvikkeille; huomioon on otettava kuivaamisesta, laimentamisesta ja prosessoimisesta aiheutuvat vieraan aineen pitoisuuden muutokset ja ainesosien suhteelliset pitoisuudet valmisteessa. Näissä elintarvikkeissa oleville vieraille aineille vahvistetaan omat enimmäismäärät viimeistään 5 päivänä huhtikuuta 2004.

3. Valmisteita, joissa ei noudateta liitteessä I vahvistettuja enimmäismääriä, ei saa käyttää ainesosina useista ainesosista koostuvien elintarvikkeiden tuotantoon, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 3 kohdan soveltamista.

3 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat antaa perustelluissa tapauksissa väliaikaisen luvan liitteessä I olevassa 1.1 ja 1.3 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä suurempia nitraattipitoisuuksia sisältävän, alueellaan tuotetun ja alueellaan käytettäväksi tarkoitettun tuoreen salaatin ja tuoreen pinaatin markkinoille saattamiseen edellyttäen, että hyvää maatalouskäytäntöä noudatetaan tässä asetuksessa vahvistettujen enimmäismäärien saavuttamiseksi asteittain.

Jäsenvaltioiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle vuosittain tiedot ensimmäisen alakohdan soveltamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toteuttamansa seurannan tulokset komissiolle vuosittain ennen 30 päivää kesäkuuta ja annettava kertomus toteutetuista toimenpiteistä sekä salaatin ja pinaatin nitraattipitoisuuksien vähentämistä koskevien hyvän maatalouskäytännön soveltamisesta ja parantamisesta saavutetusta edistymisestä. Tietoihin on sisällytettävä myös ne tiedot, joihin kyseisen jäsenvaltion hyvä maatalouskäytäntö perustuu.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät sovelle 1 kohtaa, toteuttavat salaatin ja pinaatin nitraattipitoisuuksien seurannan ja soveltavat hyvää maatalouskäytäntöä käyttäen sellaisia keinoja, jotka ovat suhteessa toivottuun lopputulokseen ja saatuihin seurannatuloksiin ottaen huomioon erityisesti riskit ja saavutetun kokemuksen.

4 artikla

1. Poikkeuksena 2 artiklan 1 kohdan soveltamiseen liitteessä I olevassa 2.1.1.1 ja 2.1.2.1 kohdassa mainituille tuotteille säädettyjä aflatoksiinin enimmäismääriä sovelletaan myös niistä tehtyihin valmisteisiin, ellei niille ei ole säädetty omia erityisiä enimmäismääriä.

2. Liitteessä I olevassa 2.1 kohdassa mainituissa tuotteissa olevien aflatoksiinien osalta

- a) kielletään liitteessä I vahvistettujen enimmäismäärien mukaisten tuotteiden sekoittaminen sellaisten tuotteiden kanssa, jotka eivät ole enimmäismääriä koskevien sääntösten mukaisia, ja kielletään tuotteiden, joihin on sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä, sekoittaminen sellaisten tuotteiden kanssa, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi;
- b) kielletään tuotteiden, jotka eivät ole liitteessä I olevassa 2.1.1.1, 2.1.2.1 ja 2.1.3 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien mukaisia, käyttäminen muiden elintarvikkeiden valmistuksen ainesosina;
- c) kielletään tuotteiden puhdistaminen kemiallisella käsittelyllä.

3. Maapähkinät, pähkinät ja kuivatut hedelmät, jotka eivät ole liitteessä I olevassa 2.1.1.1 kohdassa vahvistettujen aflatoksiinien enimmäismäärien mukaisia, ja viljat, jotka eivät ole 2.1.2.1 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien mukaisia, voidaan saattaa markkinoille edellyttäen, että

- a) tuotteet eivät ole suoraan ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi tarkoitettuja;
- b) tuotteet ovat liitteessä I olevassa 2.1.1.2 kohdassa maapähkinöille ja liitteessä I olevassa 2.1.1.3 kohdassa pähkinöille ja kuivatuille hedelmille vahvistettujen enimmäismäärien mukaisia;
- c) tuotteet myöhemmin lajitellaan tai niihin sovelletaan muita fyysisiä menetelmiä, että ne eivät tämän käsittelyn jälkeen ylitä liitteessä I olevassa 2.1.1.1 ja 2.1.2.1 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä ja että käsittely itsessään ei aiheuta muita haitallisia jäämiä;
- d) tuotteiden käyttötarkoitus on osoitettu selvästi merkinnällä, jossa on maininta "tuotteeseen on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä aflatoksiinitason alentamiseksi".

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2001.

5 artikla

1. Komissio tarkastelee viiden vuoden välein ja ensimmäisen kerran ennen 1 päivää tammikuuta 2002 nitraatin enimmäismääriä yleisenä tavoitteenaan kyseisten enimmäismäärien pienentäminen; tarkastelu perustuu tuloksiin, jotka on saatu jäsenvaltioiden tekemistä tarkastuksista liitteessä I olevassa 1 osassa säädettyjen nitraatin enimmäismäärien noudattamisen valvomiseksi, nitraattipitoisuuksien vähentämiseen tähtäävän hyvän maatalouskäytännön soveltamisesta ja parantamisesta saatuihin kertomuksiin sekä niihin tietoihin, joihin jäsenvaltiot ovat perustaneet hyvän maatalouskäytäntönsä.

2. Komissio tarkastelee viiden vuoden välein ja ensimmäisen kerran ennen 5 päivää huhtikuuta 2003 raskasmetallien ja 3-MCPD:n enimmäismääriä yleisenä tavoitteenaan varmistaa korkea kuluttajan terveyden suojelun taso; tarkastelu perustuu uuteen tieteelliseen aineistoon ja tuloksiin jotka on saatu jäsenvaltioiden tekemistä tarkastuksista liitteessä I olevassa 3 ja 4 osassa säädettyjen raskasmetallien ja 3-MCPD:n enimmäismäärien noudattamisen valvomiseksi.

6 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 194/97 5 päivästä huhtikuuta 2002.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja viittaukset luetaan liitteessä II esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 5 päivästä huhtikuuta 2002. Liitteessä I olevaa 3 osaa (raskasmetallit) ja 4 osaa (3-MCPD) niitä ei sovelleta tuotteisiin, jotka on laillisesti saatettu yhteisön markkinoille ennen tätä päivämäärää.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

**TIETTYJEN ELINTARVIKKEISSA OLEVIA VIERAIDEN
AINEIDEN ENIMMÄISMÄÄRÄT**

1. Nitraatit ⁽¹⁾

Tuote	Enimmäismäärä mg NO ₃ /kg	Näytteenottomenetelmä	Vertailu- menetelmä
1.1 Tuore pinaatti ⁽²⁾ (<i>Spinacia oleracea</i>)	Sato korjattu marraskuun 1 päivästä maaliskuun 31 päivään Komission direktiivi 79/700/ETY	3 000 ⁽³⁾ 2 500 ⁽³⁾	Sato korjattu huhtikuun 1 päivästä loka-kuun 31 päivään ⁽⁴⁾
1.2 Säilötty, pakastettu tai jäädytetty pinaatti		2 000	Direktiivi 79/700/ETY
1.3 Tuore salaatti (<i>Lactuca sativa</i> L.) (kasvihuoneessa ja avomaalla kasvatettu salaatti)	Sato korjattu lokakuun 1 päivästä maaliskuun 31 päivään Sato korjattu huhtikuun 1 päivästä syyskuun 30 päivään lukuun ottamatta avomaalla kasvatettua toukokuun 1 päivästä elokuun 31 päivään korjattua salaattia	4 500 ⁽³⁾ 3 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ 2 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	Direktiivi 79/700/EY. Laboratorionäytteen osanäytteiden vähimmäismäärä on kuitenkin kymmenen

2. Mykotoksiinit

Tuote	Enimmäismäärä (µg/kg)			Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1 AFLATOKSIINIT ⁽¹⁾					
2.1.1 Maapähkinät, pähkinät ja kuivatut hedelmät					
2.1.1.1 Maapähkinät, pähkinät ja kuivatut hedelmät ja niistä tehdyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2 ⁽⁶⁾	4 ⁽⁶⁾	–	Komission direktiivi 98/53/EY ⁽⁷⁾	Direktiivi 98/53/EY
2.1.1.2 Maapähkinät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajittelumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä	8 ⁽⁶⁾	15 ⁽⁶⁾	–	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY

Tuote	Enimmäismäärä (µg/kg)			Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1.1.3 Pähkinät ja kuivatut hedelmät, joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä	5 ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	10 ⁽⁶⁾ ⁽⁸⁾	–	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum sp.</i> mukaan luettuna)					
2.1.2.1 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum sp.</i> mukaan luettuna) ja niistä tehdyt valmisteet, jotka on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi tai käytettäväksi elintarvikkeiden ainesosina	2	4	–	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.2.2 Viljat (tattari, <i>Fagopyrum sp.</i> mukaan luettuna), joihin on ennen ihmisravinnoksi tai elintarvikkeiden ainesosiksi käyttämistä sovellettava lajitte-lumenettelyä tai muita fyysisiä menetelmiä	– ⁽⁹⁾	– ⁽⁹⁾	–	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY
2.1.3 Maito (raakamaito, maitopohjaisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettu maito ja lämpökäsitelty maito, sellaisena kuin ne on määritelty direktiivissä 92/46/ETY ⁽¹⁰⁾ , sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/71/EY ⁽¹¹⁾)	–	–	0,05	Direktiivi 98/53/EY	Direktiivi 98/53/EY

3. Raskasmetallit

Tuote	Enimmäismäärä (mg/märkä painokilogramma)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
3.1 LYIJY (Pb)			
3.1.1 Maito (raakamaito, maitopohjaisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettu maito ja lämpökäsitelty maito, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston direktiivissä 92/46/ETY)	0,02	Komission direktiivi 2001/22/EY ⁽¹²⁾	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.2 Äidinmaidonkorvikkeet ja vieroitusvalmisteet, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivissä 91/321/ETY ⁽¹³⁾	0,02	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY

Tuote	Enimmäismäärä (mg/märkä painokilogramma)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
3.1.3 Nautaeläinten, lampaiden, sian ja siipikarjan liha, sellaisina kuin se on määritelty neuvoston direktiivin 64/433/EY ⁽¹⁴⁾ 2 artiklan a kohdassa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 95/23/EY ⁽¹⁵⁾ , ja neuvoston direktiivin 71/118/EY ⁽¹⁶⁾ 2 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 97/79/EY ⁽¹⁷⁾ , lukuun ottamatta sisäelimiä, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 64/433/EY 2 artiklan e kohdassa ja direktiivin 71/118/EY 2 artiklan 5 kohdassa	0,1	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.3.1 Nautaeläinten, lampaiden, sikojen ja siipikarjan muut syötävät osat, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 64/433/EY 2 artiklan e kohdassa ja direktiivin 71/118/EY 2 artiklan 5 kohdassa	0,5	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.4 Kalanliha, sellaisena kuin se on määritelty neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁸⁾ 1 artiklassa olevan luettelon a, b ja e kohdissa, lukuun ottamatta kohdassa 3.1.4.1 lueteltuja kalalajeja	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.4.1 Kielikampelan (<i>Dicologlossa cuneata</i>), ankeriaan (<i>Anguilla anguilla</i>), täpläbassin (<i>Dicentrarchus punctatus</i>), piikkimakrillin (<i>Trachurus trachurus</i>), keltin (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), kaulus-sargin (<i>Diplodus vulgaris</i>), murisijan (<i>Pomadasy s benneti</i>) ja sardiinin (<i>Sardina pilchardus</i>) liha	0,4	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.5 Äyriäiset taskuravun ruskeaa lihaa lukuun ottamatta	0,5	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.6 Simpukat	1,0	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.7 Pääjalkaiset (ilman sisälmyksiä)	1,0	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.8 Viljat (tattari mukaan luettuna), palkokasvit ja palkohedelmat	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY

Tuote	Enimmäismäärä (mg/märkä painokilogramma)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
3.1.9 Vihannekset sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston direktiivissä 90/642/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/48/EY, lukuun ottamatta kaaleja, lehtivihanneksia, tuoreita yrttejä ja kaikkia sieniä. Perunoita koskevaa enimmäismäärää sovelletaan kuorittuihin perunoihin	0,1	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.9.1 Kaalit, lehtivihannekset ja kaikki viljellyt sienet	0,3	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.10 Hedelmät sellaisina kuin ne on määritelty direktiivissä 90/642/ETY, lukuun ottamatta marjoja ja pienenhedelmiä	0,1	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.10.1 Marjat ja pienenhedelmät sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 90/642/ETY 1 artiklassa	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.11 Rasvat ja öljyt maitorasva mukaan luettuna	0,1	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.12 Hedelmämehut, (suoraan kulutukseen tarkoitetut) tiivistetyt hedelmämehut ja hedelmäektarit, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston direktiivissä 93/77/ETY ⁽²¹⁾	0,05	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.1.13 Viinit sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 ⁽²²⁾ (myös kuohuviinit mutta ei väkevät viinit), maustetut viinit, maustetut viinipohjaiset juomat ja maustetut viinistä valmistetut juomasekoitukset sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1601/91 ⁽²³⁾ sekä siiderit, päärynä- ja hedelmäviinit. Enimmäismäärää sovelletaan tuotteisiin, jotka on valmistettu vuoden 2000 ja sitä seuraavien vuosien hedelmäsadosta	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY

Tuote	Enimmäismäärä (mg/märkä painokilogramma)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
3.2 KADMIUM (Cd)			
3.2.1 Nautaeläinten, lampaiden, sian ja siipikarjan liha, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 64/433/EY 2 artiklan a kohdassa ja direktiivin 71/118/EY 2 artiklan 1 kohdassa, lukuun ottamatta sisäelimiä, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 64/433/EY 2 artiklan e kohdassa ja direktiivin 71/118/EY 2 artiklan 5 kohdassa	0,05	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.2 Hevoseliha	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.3 Naudan, lampaan, sian ja siipikarjan maksa	0,5	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.4 Naudan, lampaan, sian ja siipikarjan munuainen	1,0	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.5 Kalanliha, sellaisena kuin se on määritelty neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklassa olevan luettelon a, b ja e kohdissa, lukuun ottamatta kohdassa 3.2.5.1 lueteltuja kalalajeja	0,05	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.5.1 Kielikampelan (<i>Dicologlossa cuneata</i>), ankeriaan (<i>Anguilla anguilla</i>), sardellin (<i>Engraulis encrasicolus</i>), luvarin (<i>Luvarus imperialis</i>), piikkimakrillin (<i>Trachurus trachurus</i>), keltin (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), kaulussargin (<i>Diplodus vulgaris</i>) ja sardiinin (<i>Sardina pilchardus</i>) liha	0,1	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.6 Äyriäiset taskuravun ruskeaa lihaa lukuun ottamatta	0,5	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.7 Simpukat	1,0	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.8 Pääjalkaiset (ilman sisälmyksiä)	1,0	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.9 Viljat leseitä, viljanalkioita, vehnänjyviä ja riisiä lukuun ottamatta	0,1	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY

Tuote	Enimmäismäärä (mg/märkä painokilogramma)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
3.2.9.1 Leseet, alkiot, vehnänjyvät ja riisi	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.10 Soijapavut	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.11 Vihannekset ja hedelmät sellaisina kuin ne on määritelty direktiivissä 90/642/ETY, lukuun ottamatta lehtivihanneksia, tuoreita yrttejä, kaikkia sieniä, varsivihanneksia, juurivihanneksia ja perunoita	0,05	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.11.1 Lehtivihannekset, tuoreet yrtit, sellerit ja kaikki viljellyt sienet	0,2	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.2.11.2 Varsivihannekset, juurivihannekset ja perunat, lukuun ottamatta sellereitä. Perunoiden osalta enimmäismäärää sovelletaan kuorittuihin perunoihin.	0,1	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.3 ELOHOPEA			
3.3.1 Kalastustuotteet kohdassa 3.3.1.1 mainittuja lukuun ottamatta	0,5	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
3.3.1.1 Merikrotit (<i>Lophius</i> -suvun lajit) Merikissa (<i>Anarhichas lupus</i>) Meribassi (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Tylppäpyrstömolva (<i>Molva dypterygia</i>) Sardat (<i>Sarda</i> -suvun lajit) Ankeriaat (<i>Anguilla</i> -suvun lajit) Ruijanpallas (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>) Tunniinat ja mustaboniitti (<i>Eutrymum</i> -suvun lajit) Marliinit (<i>Makaira</i> -suvun lajit) Hauki (<i>Esox lucius</i>) Juovaton sarda (<i>Orcynopsis unicolor</i>) Syvännepiikkihai (<i>Centroscyrnus coelolepis</i>) Rauskut (<i>Raja</i> -suvun lajit) Punasimput (<i>Sebastes marinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>) Purjekala (<i>Istiophorus platypterus</i>) Hopeahuotrakala (<i>Lepidopus caudatus</i>) ja mustahuotrakala (<i>Aphanopus carbo</i>) Hait (kaikki lajit) Käärmemakrillit (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i> , <i>Ruvettus pretiosus</i> , <i>Gempylus serpens</i>) Sammet (<i>Acipenser</i> -suvun lajit) Miekkakala (<i>Xiphias gladius</i>) Tonnikala (<i>Thunnus</i> -suvun lajit)	1,0	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY

4. 3-monoklooripropaani-1,2-dioli (3-MCPD)

Tuote	Enimmäismäärä (mg/kg)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
4.1 Hydrolysoitu kasviproteiini ⁽²⁴⁾	0,02	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY
4.2 Soijakastike ⁽²⁴⁾	0,02	Direktiivi 2001/22/EY	Direktiivi 2001/22/EY

(1) Tämä osa sisältyy asetukseen (EY) N:o 194/97, ja se esitetään tässä ilman muutoksia.

(2) Tuoreen pinaatin enimmäisrajoja ei sovelleta tuoreeseen pinaattiin, joka on tarkoitettu jalostettavaksi ja joka kuljetetaan suoraan irtotavarana pellolta jalostuslaitokseen.

(3) Jollei 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2002 tehtävästä tarkastelusta muuta johdu.

(4) EYVL L 207, 15.8.1979, s. 26.

(5) Jos tuotantotavan ilmaisevat asianmukaiset merkinnät puuttuvat, sovelletaan avomaalla kasvatetulle salaatile vahvistettua enimmäismäärää.

(6) Enimmäismäärää sovelletaan maapähkinöiden, pähkinöiden ja kuivattujen hedelmien syötäväksi tarkoitettuihin osiin. Jos analysoidaan kokonaisia pähkinöitä, saatuja tuloksia tulkitaan siten, että vieraan aineen koko määrän oletetaan olevan syötäväksi tarkoitettussa osassa.

(7) EYVL L 201, 17.7.1998, s. 93.

(8) Enimmäismäärä on tieteellisen ja teknologisen tiedon lisääntymisen myötä harkittava uudelleen ennen 1 päivää heinäkuuta 2001.

(9) Jos mitään enimmäismääriä ei vahvisteta ennen 1 päivää heinäkuuta 2001, taulukon 2.1.2.1 kohdassa säädettyjä enimmäismääriä sovelletaan tässä kohdassa tarkoitettuihin viljoihin.

(10) EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1.

(11) EYVL L 368, 31.12.1994, s. 33.

(12) Ks. tämän virallisen lehden sivu 14.

(13) Enimmäismäärää sovelletaan tuotteeseen, joka on tarkoitettu sellaisenaan nautittavaksi tai valmistettu valmistajan ohjeiden mukaisesti.

(14) EYVL B 121, 29.7.1964, s. 2012.

(15) EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7.

(16) EYVL L 55, 8.3.1971, s. 23.

(17) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.

(18) EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

(19) EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.

(20) EYVL L 197, 3.8.2000, s. 26.

(21) EYVL L 244, 30.9.1993, s. 23.

(22) EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

(23) EYVL L 149, 14.6.1991, s. 1.

(24) Enimmäismäärä annetaan nestemäiselle tuotteelle, joka sisältää 40 % kuiva-ainetta. Tämä vastaa 0,05 mg/kg enimmäismäärää kuiva-aineessa. Määrää on muutettava suhteessa tuotteen kuiva-ainemäärään.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 194/97
–	1 artikla
1 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohta
3 artiklan 1 kohta	2 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohta	2 artiklan 3 kohta
4 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
4 artiklan 3 kohta	2 artiklan 5 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan ensimmäinen kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan toinen kohta
5 artiklan 1 kohta	3 artiklan kolmas kohta
1 artiklan 3 kohta	4 artikla
Liite I, kohta 1, ”Nitraatit”	Liite, kohta I, Maataloudesta peräisin olevat vieraat aineet, kohta 1, ”Nitraatit”
Liite I, kohta 2, ”Mykotoksiinit”	Liite, kohta I, Maataloudesta peräisin olevat vieraat aineet, kohta 2, ”Mykotoksiinit”
–	Liite II, Muut vieraat aineet

KOMISSION DIREKTIIVI 2001/22/EY,**annettu 8 päivänä maaliskuuta 2001,****näytteenotto- ja määrittämenetelmistä elintarvikkeissa olevien lyijyn, kadmiumin, elohopean ja 3-MCPD:n enimmäismäärien virallista tarkastusta varten****(ETAn kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeiden tarkastamisessa tarvittavien yhteisön näytteenottomenetelmien ja analyysimenetelmien käyttöön ottamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/591/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 315/93⁽²⁾ säädetään, että elintarvikkeissa olevia tiettyjä vieraita aineita koskevat enimmäismäärät on vahvistettava kansanterveyden suojelemiseksi.
- (2) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 8 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001⁽³⁾ vahvistetaan muun ohella enimmäismäärät elintarvikkeiden lyijy-, kadmium-, elohopea- ja 3-monoklooripropaani-1,2-diolipitoisuuksille (3-MCPD) sekä viitataan toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan käytettävät näytteenotto- ja määrittämenetelmät.
- (3) Virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/397/ETY⁽⁴⁾ vahvistetaan elintarvikkeiden tarkastuksen yleiset periaatteet. Virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/99/ETY⁽⁵⁾ otetaan käyttöön laatustandardijärjestelmä laboratorioille, joiden tehtäväksi jäsenvaltiot ovat antaneet elintarvikkeiden virallisen tarkastuksen.

- (4) Näytteenotolla on suuri merkitys, kun pyritään saamaan edustavia tuloksia määrittäessä tutkittavan erän sisällä mahdollisesti epätasaisesti esiintyvien vieraiden aineiden pitoisuuksia.
- (5) Direktiivissä 85/591/ETY vahvistetaan yleiset vaatimukset näytteenotto- ja määrittämenetelmille, mutta joissain tapauksissa tarvitaan yksityiskohtaisempia kriteereitä sen varmistamiseksi, että tarkastuksesta vastaavat laboratoriot käyttävät samantasoisia määrittämenetelmiä.
- (6) Näytteenotto- ja määrittämenetelmiä koskevat säännökset perustuvat nykyiseen tietämykseen, ja niitä on mahdollista mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen.
- (7) Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän elintarvikekomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näytteenotto elintarvikkeissa olevien lyijyn, kadmiumin, elohopean ja 3-MCPD:n enimmäispitoisuuksien virallista tarkastusta varten tehdään tämän direktiivin liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näytteiden valmistaminen ja elintarvikkeissa olevien lyijyn, kadmiumin, elohopean ja 3-MCPD:n enimmäispitoisuuksien virallisessa tarkastuksessa käytetyt analyysimenetelmät vastaavat tämän direktiivin liitteessä II esitettyjä vaatimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 372, 31.12.1985, s. 50.⁽²⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.⁽⁴⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 23.⁽⁵⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 14.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä huhtikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

NÄYTTEENOTTOMENETELMÄT TIETYISSÄ ELINTARVIKKEISSA OLEVIA LYIJYN, KADMIUMIN, ELOHOPEAN JA 3-MCPD:N ENIMMÄISPITOISUUKSIEN VIRALLISTA TARKASTUSTA VARTEN

1. SOVELTAMISALA

Elintarvikkeiden lyijy-, kadmium-, elohopea- ja 3-MCPD-pitoisuuden viralliseen tarkastukseen tarkoitetut näytteet on otettava jäljempänä esitettyjen menettelyjen mukaisesti. Tällä tavoin saatujen kokoomanäytteiden katsotaan edustavan erä tai osaa, joista ne on otettu. Laboratorionäytteistä määritettyjen pitoisuuksien perusteella arvioidaan, noudattavatko tutkittavat erät komission asetuksessa (EY) N:o 466/2000 vahvistettuja enimmäismääriä.

2. MÄÄRITELMÄT

Erä:	yhellä kertaa toimitettu, tietty määrä elintarviketta, jonka osalta viranomaisen vahvistaa, että sillä on seuraavia yhteisiä ominaisuuksia: alkuperä, lajike, pakkaustapa, pakkaaja, lähettäjä tai merkinnät. Kalojen ollessa kyseessä niiden olisi oltava myös kutakuinkin samankokoisia.
Osaerä:	suuremmasta erästä erotettu tietty osa, johon sovelletaan näytteenottomenetelmää. Jokaisen osaerän on oltava fyysisesti erillinen ja yksilöitävissä.
Perusnäyte:	tutkittavan erän tai osaerän yhdestä ainoasta kohdasta otettu näyte.
Kokoomanäyte:	kaikkien tutkittavasta erästä tai osaerästä otettujen perusnäytteiden muodostama kokonaisuus.
Laboratorionäyte:	laboratoriolle tarkoitettu näyte.

3. YLEISET SÄÄNNÖKSET

3.1 Henkilöstö

Näytteenottajan on oltava jäsenvaltioissa voimassa olevien määräysten mukaisesti tähän tehtävään valtuutettu pätevä henkilö.

3.2 Tuote, josta näyte otetaan

Jokaisesta tutkittavasta erästä otetaan erilliset näytteet.

3.3 Varotoimenpiteet

Näytteenoton ja laboratorionäytteiden valmistuksen aikana on toteutettava varotoimenpiteitä, joilla vältetään kaikki mahdolliset muutokset, jotka voivat vaikuttaa lyijy-, kadmium-, elohopea- ja 3-MCPD-pitoisuuksiin, määrittämisen suorittamiseen tai kokoomanäytteen edustavuuteen.

3.4 Perusnäytteet

Perusnäytteet on mahdollisuuksien mukaan otettava tutkittavan erän tai osaerän eri kohdista. Jos tästä säännöstä poiketaan, siitä on aina ilmoitettava kohdassa 3.8 säädettyssä näytteenottodistuksessa.

3.5 Kokoomanäytteen valmistus

Kokoomanäyte saadaan yhdistämällä kaikki perusnäytteet. Näytteen painon on oltava vähintään 1 kg, ellei tämä ole epäkäytännöllistä esimerkiksi siksi, että näyte on yksittäinen pakkaus.

3.6 Kokoomaerän jakaminen laboratorionäytteiksi valvontatoimenpiteitä, kaupankäyntiä ja kiistojen ratkaisumenettelyitä varten

Valvontatoimenpiteisiin, kaupankäyntiin tai kiistojen ratkaisumenettelyihin tarkoitetut laboratorionäytteet on otettava homogenoitusta kokoomanäytteestä, jos tällainen menettely on kyseisen jäsenvaltion näytteenottoa koskevien säännösten mukainen. Valvontatoimenpiteisiin tarkoitettujen laboratorionäytteiden on oltava kooltaan riittävän suuria, jotta ainakin kaksinkertainen määräitys on tehtävissä.

3.7 Kokooma- ja laboratorionäytteiden pakkaaminen ja lähettäminen

Jokainen kokooma- ja laboratorionäyte on pakattava inertistä materiaalista valmistettuun puhtaaseen astiaan, joka suojaa näytettä riittävästi kontaminaatiolta, määritettävien aineiden imeytymiseltä astian sisäseinämiin ja mahdollisilta kuljetusvaurioilta. On myös toteutettava kaikki tarvittavat varotoimenpiteet, joilla estetään kokooma- ja laboratorionäytteiden koostumuksen muuttuminen kuljetuksen tai varastoinnin aikana.

3.8 Kokooma- ja laboratorionäytteiden sinetöinti ja merkitseminen

Jokainen viranomaisen käyttöön otettu näyte on sinetöitävä näytteenottopaikalla ja merkittävä jäsenvaltioissa voimassa olevien määräysten mukaisesti. Kustakin näytteenotosta on laadittava näytteenottodistius, jonka perusteella on mahdollista yksiselitteisesti tunnistaa erä, josta näyte on otettu. Näytteenottodistiuksessa on ilmoitettava näytteenottopaikka ja -aika sekä kaikki lisätiedot, joista voi olla hyötyä määrityksen tekijälle.

4. NÄYTTEENOTTOSUUNNITELMAT

Näytteenotto olisi suotavinta tehdä sillä hetkellä, kun hyödyke tulee elintarvikeketjuun ja erillinen erä on tunnistettavissa. Käytettävällä näytteenottomenetelmällä on varmistettava, että kokoomanäyte on edustava otos tarkastettavasta erästä.

4.1 Perusnäytteiden lukumäärä

Kun kyseessä ovat nestemäiset tuotteet, joista voidaan olettaa, että vieras aine on erässä tasaisesti jakaantuneena, riittää, että kustakin erästä otetaan yksi perusnäyte, joka muodostaa kokoomanäytteen. Erän numero on annettava. Nestemäiset tuotteet, jotka sisältävät hydrolysoitua kasviproteiinia (HVP) tai nestemäistä soijakastiketta, on ravistettava hyvin tai homogenoitava muulla sopivalla tavalla ennen perusnäytteen ottamista.

Muiden tuotteiden osalta erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäislukumäärän on oltava taulukossa 1 annetun mukainen. Perusnäytteiden on oltava samanpainoisia. Jos tästä säännöstä poiketaan, siitä on aina ilmoitettava kohdassa 3.8 säädetyssä näytteenottodistiuksessa.

Taulukko 1: Tutkittavasta erästä otettavien perusnäytteiden vähimmäislukumäärä

Erän paino (kg)	Perusnäytteiden vähimmäislukumäärä
< 50	3
50–100	5
> 500	10

Jos erä koostuu erillisistä pakkauksista, kokoomanäytteen muodostamiseksi vaadittava pakkauksien vähimmäislukumäärä annetaan taulukossa 2.

Taulukko 2: Kokoomanäytteen muodostamiseksi otettavien pakkausten (perusnäytteiden) lukumäärä, jos erä koostuu erillisistä pakkauksista

Pakkausten tai yksiköiden lukumäärä erässä	Näytteeksi otettavien pakkausten tai yksiköiden lukumäärä
1–25	1 pakkaus tai yksikkö
26–100	noin 5 %, vähintään 2 pakkausta tai yksikköä
> 100	noin 5 %, enintään 10 pakkausta tai yksikköä

5. ERÄN TAI OSAERÄN SÄÄNNÖSTENMUKAISUUS

Tarkastuslaboratorio tekee laboratorionäytteestä valvontatoimenpiteitä varten vähintään kaksi erillistä määrittystä ja laskee tulosten keskiarvon. Erä hyväksytään, jos keskiarvo on asetuksessa (EY) N:o 466/2000 vahvistetun vastaavan enimmäismäärän mukainen. Erä hylätään, jos keskiarvo ylittää vastaavan enimmäismäärän.

LIITE II

NÄYTTEIDEN VALMISTUS JA VAATIMUKSET, JOTKA TIETTYJEN ELINTARVIKKEIDEN LYIJY-, KADMIUM-, ELOHOPEA- JA 3-MCPD- PITOISUUKSIEN VIRALLISESSA TARKASTUKSESSA KÄYTETTYJEN MÄÄRITYSMENETELMIEN ON TÄYTETTÄVÄ

1. JOHDANTO

Perusvaatimuksena on, että erästä saadaan edustava ja homogeeninen laboratorionäyte aiheuttamatta jälkikontaminaatiota.

2. ERITYISET NÄYTTEIDENVALMISTUSMENETTELYT LYIJYÄ, KADMIUMIA JA ELOHOPEAA VARTEN

Monia erityisiä näytteidenvalmistusmenettelyitä voidaan käyttää menestyksekkäästi tarkasteltaviin tuotteisiin. Tyydyttäviksi on todettu menettelyt, jotka on selvitetty Euroopan standardointikomitean (CEN) standardiluonnoksessa "Foodstuffs – Determination of trace elements – Performance criteria and general consideration" [3], mutta muut voivat olla yhtä päteviä.

Kaikkien menettelyiden käytössä on huomattava seuraavat seikat:

- Simpukat, äyriäiset ja pienikokoiset kalat: jos nämä syödään tavallisesti kokonaisina, sisälmysten on sisällyttävä määritettävään materiaaliin.
- Vihannekset: vain syötävä osa testataan, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 466/2001 vaatimukset.

3. KÄYTETTÄVÄ MÄÄRITYSMENETELMÄ JA LABORATORION VALVONTA

3.1 Määritelmät

Tavallisimmin käytetyt määritelmät, joita laboratorion vaaditaan käyttävän:

r = Toistettavuuden arvo: arvo, jonka alapuolella toistettavissa olosuhteissa (sama näyte, sama määrittäjä, samat laitteet, sama laboratorio ja lyhyt aikaväli) saadun kahden yksittäisen testituloksen välinen absoluuttinen ero sijaitsee tietyllä todennäköisyydellä (yleensä 95 %), eli $r = 2,8 \times s^r$.

s^r = Toistettavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu standardipoikkeama.

RSD^r = Toistettavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama [$(s^r / \bar{x}) \times 100$], missä \bar{x} on kaikkien laboratoriorien ja kaikkien näytteiden keskiarvo.

R = Uusittavuuden arvo, jonka alapuolella uusittavissa olosuhteissa (määrittäjien saamat identtiset näytteet eri laboratorioissa, käyttäen samaa standardimenetelmää) saatujen yksittäisten testitulosten välinen absoluuttinen ero sijaitsee tietyllä todennäköisyydellä (yleensä 95 %), eli $R = 2,8 \times s^R$.

s^R = Uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu standardipoikkeama.

$RSD^R =$ Uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s^R / \bar{x}) \times 100]$.

$HORRAT_r =$ Todettu RSD_r jaettuna RSD_r -arvolla, joka on arvioitu Horwitzin yhtälöstä käyttäen oletusta $r = 0,66R$.

$HORRAT_R =$ Todettu RSD_R jaettuna Horwitzin yhtälöstä lasketulla RSD_R -arvolla [b].

3.2 Yleiset vaatimukset

Elintarvikkeiden tarkastuksessa käytettyjen määrittämenetelmien on mahdollisimman suuressa määrin vastattava direktiivin 85/591/ETY liitteessä olevan kohdan 1 ja 2 säännöksiä.

Viinin lyijypitoisuuden määrittämisessä käytettävä menetelmä vahvistetaan yhteisön viinianalyysimenetelmistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2676/90⁽¹⁾ liitteen 35 luvussa.

3.3 Erityiset vaatimukset

3.3.1 Lyijy-, kadmium- ja elohopeamäärittäykset

Lyijyn, kadmiumin ja elohopean määrittämisessä käytettyjä yksityiskohtaisia menetelmiä ei ole määrätty. Laboratorioiden on käytettävä validoitua menetelmää, joka täyttää taulukossa 3 annetut laatuvaatimukset. Validoinnissa monilaboratoriotestausten materiaaliin on sisällyttävä sertifioituja vertailumateriaaleja.

Taulukko 3: Lyijyn, kadmiumin ja elohopean määrittäksen laatuvaatimukset

Muuttuja	Arvo/kommentti
Sovellettavuus	Asetuksessa (EY) N:o 466/2001 mainitut elintarvikkeet
Toteamisraja	Enintään yksi kymmenesosa asetuksessa (EY) N:o 466/2001 vahvistetusta enimmäismäärästä, paitsi jos lyijylle vahvistettu enimmäismäärä on pienempi kuin 0,1 mg/kg. Jälkimmäisessä tapauksessa enintään yksi viidesosa enimmäismäärästä.
Määrittäysraja	Enintään yksi viidesosa asetuksessa (EY) N:o 466/2001 vahvistetusta enimmäismäärästä, paitsi jos lyijylle vahvistettu enimmäismäärä on pienempi kuin 0,1 mg/kg. Jälkimmäisessä tapauksessa enintään kaksi viidesosaa enimmäismäärästä.
Mittaustarkkuus	$HORRAT_r$ tai $HORRAT_R$ -arvot pienemmät kuin 1,5 validoinnissa käytetyssä monilaboratoriotestauksessa
Saanto	80–120 % (kuten monilaboratoriotestauksessa ilmoitettu)
Spesifisyys	Ei väliaineesta aiheutuvia tai spektrihäiriöitä

3.3.2 3-MCPD-määrittäminen

Yksityiskohtaisia 3-MCPD:n määrittämisessä käytettyjä menetelmiä ei ole määrätty. Laboratorioiden on käytettävä validoitua menetelmää, joka täyttää taulukossa 4 annetut laatuvaatimukset. Validoinnissa monilaboratoriotestausten materiaaliin on sisällyttävä sertifioituja vertailumateriaaleja. Yksittäinen menetelmä on validoitu monilaboratoriotestauksessa ja sen on todistettu täyttävän taulukossa 4 annetut vaatimukset [c].

(1) EYVL L 272, 3.10.1990, s. 1.

Taulukko 4: 3-MCPD:n määrittämisen laatuvaatimukset

Peruste	Suositteltu arvo	Pitoisuus
Kenttäkokeiden nollanäyte	Pienempi kuin toteamisraja	Kaikki
Saanto	75–110 %	
Määrittämissä	10 µg/kg (tai vähemmän) kuiva-aineessa	
Nollanäytteen standardipointeama	Alle 4 µg/kg	
Laboratorion sisäiset tarkkuusarviot – samanlaisten näytteiden standardipointeama eri pitoisuuksilla	<4 µg/kg <6 µg/kg <7 µg/kg <8 µg/kg <15 µg/kg	

3.4 Arvio määrittämisen tarkkuudesta ja saannon laskeminen

Aina kun mahdollista, määrittämisen tarkkuus on arvioitava ottamalla määrittämiskokonaisuuteen mukaan sopivia sertifioiduja vertailumateriaaleja.

Huomioon on otettava IUPAC:n, ISO:n ja AOAC:n kehittämät ohjeet "Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement" [d].

Analyttinen tulos on raportoitava korjattuna tai korjaamattomana. Raportointitapa ja saantoprosentti on ilmoitettava.

3.5 Laboratorioiden laatuvaatimukset

Laboratorioiden on täytettävä direktiivin 93/99/ETY vaatimukset.

3.6 Tulosten ilmoittaminen

Tulokset on ilmoitettava samoissa yksiköissä kuin asetuksessa (EY) N:o 466/2001 vahvistetut enimmäismäärät.

KIRJALLISUUSVIITTEET

- (a) Standardiluonnos prEN 13804, "Foodstuffs – Determination of Trace Elements – Performance Criteria and General Considerations", CEN, Rue de Stassart 36, B-1050 Brussels.
- (b) W. Horwitz, "Evaluation of Analytical Methods for Regulation of Foods and Drugs", *Anal. Chem.*, 1982, No 54, 67A–76A.
- (c) Method of Analysis to determine 3-Monochloropropane-1,2-Diol in Food and Food Ingredients using Mass Spectrometric Detection, submitted to CEN TC 275 and AOAC International (julkaistu myös nimellä "Report of the Scientific Cooperation task 3.2.6: Provision of validated methods to support the Scientific Committee on Food's recommendations regarding 3-MCPD in hydrolysed protein and other foods").
- (d) ISO/AOAC/IUPAC Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement. Toim. Michael Thompson, Steven L. R. Ellison, Ales Fajgelj, Paul Willetts and Roger Wood, *Pure Appl. Chem.*, 1999, No 71, 337–348.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä maaliskuuta 2001,

kalastustuotteiden elohopeapitoisuuden määrittämenetelmistä, näytteenotto suunnitelmista ja hyväksyttävistä tasoista annetun päätöksen 93/351/ETY kumoamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 672)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/182/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/493/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen liitteessä olevan V luvun II osan 3 kohdan C alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 466/2000⁽³⁾ säädetään tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta kansanterveyden suojelemiseksi, ja avoimuuden vuoksi päätöksen 93/351/ETY⁽⁴⁾ soveltamisalaa kuuluvat ihmisten ravinnoksi tarkoitettujen kalastustuotteiden elohopeapitoisuuden enimmäisrajat on liitetty osaksi kyseistä asetusta. Päätös 93/351/ETY on tämän vuoksi kumottava.
- (2) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kumotaan päätös 93/351/ETY 5 päivä huhtikuuta 2002 alkaen.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1997, s. 31.

⁽³⁾ Ks. tämän EYVL:n sivu 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 144, 16.6.1993, s. 23.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen
